

Мама Му је подигла књигу са земље.
– Види, Гавро! Пипи Дуга Чарапа је тако јака да може да носи свог коња!
Гавра је уздахнуо.
– Ти си крава, Мама Му!
Мама Му је погледала у књигу.
– Коња, Гавро. Замисли да си тако јак!
– Грак! Читати! И то ми је нека мудрост! – узвикнуо је.
– Па ваљда свака шуша зна да чита!

– Да ли ти знаш да читаш, Гавро? – питала је Мама Му.
Гавра је уперео крило у Маму Му.
– Хммм... А шта си ТИ то радила синоћ ако смем да питам?!
Видео сам да су те ДОВЕЗЛИ кући!
Мама Му је загрлила своју књигу и зажмурила.
– Била сам у *блиблужици*. Читала сам – рекла је занесено.
Гавра је застењао.
– Краве не умеју да читају књиге! Краве НЕ ТРЕБА да читају књиге! Краве треба да буду код куће! Грак!

Гавра се скљокао на земљу.

– Зашто не можеш мало да радиш нешто обично?

– питао је жалосно. – Да возиш бицикл, и пењеш се на дрво, и тако то...

– Књиге су тако *мујодне*, Гавро – рекла је Мама Му.

– Ако знаш да читаш, можеш да сазнаш скоро све!

- Као, на пример, шта? – питао је Гавра надурено.
– Да не пише можда СВЕ у књигама?
Мама Му је размислила.
– Да, мислим да пише.
– Аха. Да ли, на пример, пише ... зашто је млеко бело
иако пасеш зелену траву? Да ли то пише у књигама?
– Му, можда не баш то...

